

Emil Tischbein živi z mamo v nemškem mestu Neustadt. Oče mu je umrl, ko je bilo Emilu šele 5 let. Mama preživlja Emila z friziranjem las prodajalkam in sosedam iz soseščine.

Nekega dne pa se Emil odpravi z vlakom na obisk k babici in sorodnikom. Mama mu da za seboj 140 mark, šopek za babico in pismo. Ker je Emil vedel, da je mama zelo težko zaslužila ta denar, si ga je z buciko pritrdil pod suknjič. V kupeju je sedel skupaj z gospodom s trdim klobukom, ki se je Emilu predstavil kot gospod Grundeis. Že na začetku vožnje mu je ponudil čokolado, kmalu pa je zaspal. Emil se je trudil ostati buden, vendar ga je kmalu zmanjkalo. Ko pa se je zbudil, gospoda z klobukom ni bilo nikjer in na žalost tudi njegovih 140 mark ne. Pričel je jokati, ker se je spomnil, kako težko je ta denar njegova mama prislužila, zdaj pa ga ne bo moral dati babici. Opazil je, da prihajajo na postajo Zoološki vrt in med množico ljudi, ki so se odpravljali iz vlaka, je opazil tudi gospoda z klobukom. Pograbil je kovček in cvetje in odšel iz vlaka za gospodom z klobukom. Odločil se je, da bo dobil nazaj denar in da bo lopova zasledoval.

Na Friderikovi ulici pa sta ga na dogovorjenem mestu ob cvetličarni zaman pričakovali babica in Emilova sestrična Poni Klobuček.

Gospod s klobukom se je odpeljal z cestno železnico in Emil je neopazno vstopil v drugi vagon. Ker pa je ostal brez denarja, sprevodniku ni moral plačati karte za vožnjo. Nek prijazen gospod, ki je poleg Emila bral časopis, je sprevodniku plačal karto za vožnjo še za Emila. Emil se mu je zelo vljudno zahvalil in kmalu je izstopil iz vlaka, ker je gospod s klobukom tudi izstopil. Zelo previdno ga je pričel zasledovati in ko se je skrival za časopisnim kioskom, je poleg njega zatrobilo. Predstavil se mu je za Gustava in Emil mu je kmalu razkril zgodbo v celoti. Dečku z trobljo je bila zgodba zelo zanimiva in je Emilu ponudil pomoč. S seboj je povabil še nekaj svojih prijateljev! Skupaj so zbrali denar, fanta po imenu Dienstag so poslali domov, da je dežural pri telefonu, vsem malim detektivom pa so napisali na liste papirja njegovo telefonsko številko. Emil je za babico napisal kratko pismo, da jo ne bi skrbelo in deček po imenu Bleuer ji ga je z podzemno železnico odpeljal. Ostali fantje so od doma prinesli malico, da so se okrepčali. Kmalu so fantje iz zasede pritekli povedat, da se je gospod z klobukom okrepčal in da odhaja. Ker se je odpeljal z taksijem, so tudi Emil in ostali fantje ustavili taksi in ga pričeli zasledovati. Tat se je odpeljal v hotel, kjer je nameraval prenočiti. Pred hotelom so naredili zasedo in z dečkom, ki je odnesel babici pismo, se jim je pridružila še Poni Klobuček. Fant z trobljo se je preoblekel v obleko, ki mu jo je odstopil liftboy. Ker je izvedel, da je gospod s klobukom naročil bujenje zjutraj ob osmih, so odšli fantje domov prenočit, Emil pa je z Gustavom odšel prespat v hotel.

Zjutraj so se fantje že pred osmo zjutraj pričeli zbirati okoli hotela. Ko je gospod s klobukom stopil iz hotela, ga je obkrožil trop otrok. Ko je zavil v stransko ulico, so se otroci zapodili za njim. Da bi se jih znebil, je gospod vstopil v banko. Za njim sta šla tudi Emil in Gustav. Ko je Emil pričel govoriti, da hoče gospod s klobukom zamenjati

njegov denar, se je spomnil, da ga je spel z buciko. Ko je blagajnik preveril, so bili ti bankovci res preluknjani z majhno luknjico.

EMIL:

Je bil zelo lepo vzgojen fant. Živel je sam z mamo in ni želel mami povzročati dodatne skrbi. Če mu je kdo rekel, da je mamin sinček, je bil zelo hud. V šoli je imel same lepe ocene in z popoldanskih potepov se je vedno vrnil že pred uro, ki mu jo je določila mama. Zelo ceni čas, ki ga lahko skupaj preživi z mamo, pa če je to samo večerja. Ker mora mama zelo trdo garati, da imata denar, se veliko tudi pogovarjata o denarju, ker ga pač nimata. Vendar mama za Emila zelo lepo skrbi in ko gre Emila na športni dan, mu da mama za seboj toliko denarja, kot ga imajo ostali ali pa še celo več kot ostali. Ko pa mama zboli, Emilu ni noben problem za mamo pripraviti pečena jajčka in tudi mu ni problem pospraviti stanovanja.

Erich Kästner (1899-1974), nemški novinar, pesnik in pisatelj, je v svojih delih za odrasle in otroke zagovarjal pravičnost in človekoljubnost. Zaslovel je s povestmi za otroke, za katere je leta 1960 prejel Andersenovo nagrado, bil pa je tudi imenovan za Nobelovo nagrado. V njegovih mladinskih delih nastopajo otroci, ki prevzemajo naloge in vloge odraslih in jih uspešno razrešujejo. Poleg Emila in detektivov (1929) so pri nas znana še dela Pikica in Tonček (1931), 35. maj (1931), Leteča učilnica (1933) in Dvojčici (1949).